

Daha Boğaz'da köprü yoktu. İlkokula gidiyorduk. Üsküdar'dan Kabataş'a arabalı vapur vardı.

Arabalı vapuru beklerken kuyruk olurdu. Beklemek rahatsız edicidir. Yine de arabalı vapuru beklemek bir soluklanma arası gibiydi. Çocuk çıkar kenarda oynardı. Büyükler söyleşirdi. Tek başına olanlar radyodaki şarkılarla efkarlanırdı; bazen çıkıp hedefsiz dolanıp Boğaz'ı seyrederdi.

Vapurun iskeleye yanaşmasıyla bir hareketlenmedir başlardı. Herkes arabalarına dönerdi. Motorlar çalıştırılırdı. Vapurda yer kalmazsa bir sonraki vapuru bekleyiş başlardı.

Vapura binildiğinde, yeni bir rahatlama gelirdi. Arabalardan çıkılırdı. Çaylar içilirdi. Vapurun kıyısına gidilip denize, dalgalara ve iki yakaya bakılırdı. Kıyıya varılacağı zaman herkes yine arabalarına doluşurdu.

Tekerleklerin arabalı vapuru terk edip karaya değmesi arabanın içinden hissedilirdi. Garip bir hüznün gelirdi, ara bitmişti, koşuşturma kaldığı yerden başlıyordu.

Karşıya geçenler artıp, kuyruklar uzayınca, binene kadar dolup kalkan vapur sayısı arttıkça köprü umut oldu. Yapıldı. Önceleri “iyi oldu” diye düşündük. Suadiye’den Beşiktaş’a arabayla on on beş dakikada, belediye otobüsüyle yirmi yirmi beş dakikada geçer olduk.

Bu durum uzun sürmedi. Önce otobüsler kalabalıklaştı. Sonra Köprü’de tıkanıklıklar başladı. Kalabalık otobüste ya da tıkalı yolda arabanın içinde kalmak, arabalı vapur beklemeye de benzemiyordu. Koşuşturmadan soluklanmak nerede, olduğu yerde hız artırarak koşuşturmak zorunda gibiydi. Ee tabii İkinci Köprü umut oldu.

O zamanlar Boğaziçi Ekonomi’yi yeni bitirmişim. İkinci Köprü Üniversite’nin biraz ilerisinden geçecek. Köprüden geçmek hem daha fazla vakit aldığından hem de işkenceye döndüğünden bir fazla taşıt kullanıp vapurla geçiyorum bir yakadan diğerine mümkün olduğunca.

Liberal iktisat eğitimi almama karşın fazla meraklıydım (sanırım hala öyleyim). Lisans öğrencisinin pek yapmadığı araştırmalar yapmayı alışkanlık haline getirmiştim. Büyüme ekonomisiyle ilgili çalışmalarımın elde ettiğim sonuca göre ikinci bir köprü’nün -önce rahatlatıcı gözükse de- kısa sürede varolan sorunları daha da ağırlaştıracağını ve daha önce görülmemiş daha fazla sorun çıkaracağını anladım.

İkinci Köprü'nün açıldığı yıllarda, New York'a doktora eğitimine gittim. Dört sene sonra döndüğümde hava alanından eve İkinci Köprü üzerinden gittik. Trafik tıkalıydı. Oğlum o yıl ilkokula başlıyordu.

Ders kitaplarından öğrenme bir iki çözümlene aletle uydur kaydır liberal sonuçlar elde edenlerin günlük yaşama konuyla alakasız göndermelerle süslenen basit argumantasyonlarının yanında doğru dürüst iktisadi çözümler masalmış gibi geliyordu insanlara. Anlaşılması güç de olsa samimi biçimde doğru sonuç almaya yönelik olarak yapılmış iktisadi çözümler tahmin gücüne güvenim daha da arttı.

Çoğu insana masalmış gibi gelecek çözümleri atlayıp sonuca gelirsek üçüncü köprü kararı alınması bile Türkiye'de ekonomik durumun vahim olduğunu gösterir. Üçüncü köprü ilk ikisinden daha kısa sürede sorunları ilk ikisinden daha fazla ağırlaştırarak. Bir de on yıldır sürdürülen ve gerçekleşmediği daha büyük boyutlu spekülasyonlarla örtbas edilmeye çalışılan spekülasyon büyümenin faturası da cabası.